

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/325/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913212251
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6913212251.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom Mliekarenská 10, 820 05 Bratislava, IČO: 35 925 922, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kováč, s. r. o., so sídlom Mliekarenská 10, 820 05 Bratislava, P.O.BOX 70, IČO: 36 857 033, za ktorú koná JUDr. Peter Kováč, advokát a konateľ, proti odporcovi M. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XX, XXX XX T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpené JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, v konaní o zaplatenie 897,01 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 7C/140/2013-41 z 20. 11. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznal m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 59,26 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, vedený v C., a. s., R., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,53 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, vedený v C., a. s., R., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Okresný súd konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 897,01 € s príslušenstvom zastavil pre späťvzatie návrhu podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Odporcovi náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že si ich v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil, i keď by mu podľa § 146 ods. 2 prvej vety O. s. p. právo na náhradu trov konania vznikol. Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu uviedol, že podľa § 93 ods. 4 O. s. p. má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, a teda v prípadoch, kedy vzniká právo na náhradu trov konania účastníkovi, ktorého podporuje, má i vedľajší účastník nárok na náhradu trov konania. Právo na využitie právnej pomoci v konaní pred súdmi v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy SR patrí aj vedľajšiemu účastníkovi. Súd však musí skúmať, či trovy vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi sú vynaložené účelne. Trovy vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstúpilo do mnohých prebiehajúcich súdnych konaní bez ohľadu na ich procesné štádium, vôľu spotrebiteľov, či účelnosť tohto vstupu. Vedľajší účastník vystupuje vo veciach navrhovateľa Profidebt Slovakia, s. r. o. opakovane, skutkový stav uplatnených nárokov je obdobný, vychádza z identických typových zmlúv, preto advokátovi navrhovateľa odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, nepatrí. Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby „podaný odpor“, ktorý uskutočnený nebol z dôvodu, že súd vo veci nerozhodol platobným rozkazom.

Rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku navrhovateľovi.

Uznesenie okresného súdu v treťom výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi okresný súd právo na náhradu trov konania nepriznal, podal odvolanie vedľajší účastník. Uznesenie označil za zmätočné. Okresný súd v dôvodoch rozhodnutia konštatoval, že o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvej vety O. s. p., čo evokuje, že náhradu trov konania účastníkom priznal, ale výrok rozhodnutia je v rozpore s jeho odôvodnením. Rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Vedľajší účastník môže preukázať, že v množstve súdnych sporov pôsobil už jeho vstup do konania aj bez vyjadrenia vo veci samej pre navrhovateľa odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku, vzal svoj návrh na začatie konania späť. Už len samotný vstup združenia do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu je dostatočne účinným prostriedkom, ktorý zabráňuje dodávateľovi porušovať práva spotrebiteľa. Okresný súd pri posudzovaní, čo do obsahu kvalitatívne rovnakých situácií nepristupuje k účastníkom konania rovnako. Vstup združenia do konania bol opodstatnený. Navrhovateľ vzal späť návrh po vstupe vedľajšieho účastníka a jeho písomnom vyjadrení z 25. 10. 2013, ktoré okresný súd mylne označuje za odpor. Navrhol zmeniť uznesenie okresného súdu a priznať náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré vznikli v prvostupňovom konaní v zmysle vyčíslenia v elektronickom podaní č. 0903265213 sumou 118,52 € a priznať aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,54 €.

Navrhovateľ nesúhlasil s tvrdením vedľajšieho účastníka, že úspech účastníka v spore a vznik práva na náhradu trov konania účastníkovi, ktorého v konaní podporoval znamená vznik práva na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi. Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi nie je možné aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní z dôvodu, že sa postavenie vedľajšieho účastníka rozhodnutím vo veci samej nezmenilo, ani v prípade vyhovenia návrhu by nebol povinný na plnenie spoločne s odporcom, preto aplikácia § 142 ods. 1 O. s. p. je v tomto prípade vylúčená. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je v rozpore s dobrými mravmi. Predstavuje výsledok účelovosti postupu vedľajšieho účastníka a zneužívania ust. § 93 ods. 2 až 4 O. s. p., evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. V prípade právnickej osoby, ktorej deklarovaný predmet činnosti je ochrana práv spotrebiteľov sa javí ako dôvodné predpokladať, že na realizáciu takejto činnosti bude dostatočne odborne a personálne vybavená a nebude sa dávať právne zastupovať advokátom. Náklady na právne zastúpenie združenia na ochranu spotrebiteľa nie sú účelne vynaloženými trovami a pre priznanie nároku na ich náhradu nie je žiadny právny dôvod. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 5Co/142/2013, ktorý v dôvodoch rozhodnutia tiež konštatoval, že trovy právneho zastúpenia, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi - združeniu na ochranu spotrebiteľa v súdnom konaní, do ktorého vstúpil ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa, nie sú účelne vynaloženými trovami.

Krajský súd po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. iba v rozsahu odvolania vedľajšieho účastníka dospel k názoru, že rozhodnutie okresného súdu nie je vecne správne, dôvody na potvrdenie ani zrušenie rozhodnutia neexistujú, z tohto dôvodu uznesenie okresného súdu v napadnutej časti podľa § 220 O. s. p. zmenil a odvolaniu vedľajšieho účastníka vyhovel (v zmysle prisúdenia náhrady trov konania) a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu účelne vynaložených trov konania.

Konanie začalo na Okresnom súde Rimavská Sobota dorúčením návrhu navrhovateľa dňa 23. 07. 2013. Nárok, ktorý navrhovateľ ako postupník uplatňuje, má základ v zmluve uzavretej medzi Všeobecnou úverovou bankou, a. s. a odporcom, ako spotrebiteľom pod č. 12926521 z 23. 05. 2006 o vydaní a používaní kreditnej karty. Navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou, ktorá má v predmete podnikania okrem iného aj poskytovanie pôžičiek a úverov z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom. Na zastupovanie v konaní navrhovateľ splnomocnil Advokátsku kanceláriu JUDr. Petra Kováča, s. r. o., so sídlom v Bratislave. Vedľajší účastník vstúpil do konania dorúčením oznámenia Okresnému súdu Rimavská Sobota, že vstupuje do konania na pomoc a na podporu odporcu - spotrebiteľa, ako vedľajší účastník. Stalo sa tak dňom 16. 08. 2013. V tejto písomnosti požiadal vedľajší účastník o doručenie žalobného návrhu na začatie konania s prílohami. Právnym zástupcom vedľajšieho účastníka, ktoré je združením založeným na ochranu práv spotrebiteľa je advokát JUDr. Andrej Cifra, na základe plnej

moci z 01. 03. 2013. Okresný súd návrhu na vydanie platobného rozkazu nevyhovel. Po prevedení veci do registra „C“ vyšší súdny úradník dal pokyn kancelárii doručiť návrh na začatie konania spolu s uznesením podľa § 114 ods. 3 O. s. p. odporcovi, aby sa k veci vyjadril. Podľa pokynu súdneho úradníka sa vedľajšiemu účastníkovi mal doručiť návrh na začatie konania bez výzvy na vyjadrenie k návrhu a právnenému zástupcovi navrhovateľa sa doručovalo oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania. Návrh na začatie konania prevzal vedľajší účastník 24. 10. 2013. Dňom 25. 10. 2013 vypracoval vyjadrenie, ktoré doručil Okresnému súdu Rimavská Sobota elektronicky 29. 10. 2013. V tomto podaní vzniesol vedľajší účastník na strane odporcu námietku premĺčania a žiadal priznať náhradu trov konania vo výške 118,52 € za dva úkony právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a odpor z 25. 10. 2013.

Právny zástupca navrhovateľa prevzal oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania 24. 10. 2013. Reakciou navrhovateľa na toto oznámenie bolo späťvzatie návrhu navrhovateľom bez udania dôvodu. V podaní, ktorým vzal navrhovateľ späť návrh uviedol iba to, že navrhovateľ na podanom návrhu ďalej netrvá a tento berie v celom rozsahu späť. Celý ďalší text písomného podania navrhovateľa v rozsahu strany formátu A4 je venovaný dôvodom, pre ktoré by nemal okresný súd priznať vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania.

Okresný súd konanie zastavil uznesením č. k. 7C/140/2013-41, proti ktorému podal odvolanie vedľajší účastník v časti výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Ustanovenie § 93 ods. 2 O. s. p. o možnosti vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka takej právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (za ktorý sa podľa poznámka 10a považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov) je účinné od 15. 10. 2008 a bolo zavedené do Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Cieľom novej právnej úpravy podľa Dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia.

Právo spotrebiteľov združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov, vyplýva z § 3 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“). Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav, rovnako ako sám spotrebiteľ. Práva spotrebiteľov teda môže združenie chrániť tým, že sám podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku zastupovať účastníka na základe plnomocenstva alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O. s. p..

Občiansky súdny poriadok v § 93 ods. 4 výslovne stanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Z tejto vety je možné vyvodiť záver, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná aj náhrada trov konania, ale len v tých prípadoch, kedy právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporoval.

Článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Pod pojem „každý“ spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby, akým spôsobom si toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatní, ale musí počítať s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov proti neúspešnému účastníkovi.

Z následnosti úkonov účastníkov a súdu je zrejmé, že dôvodom späťvzatia návrhu navrhovateľom bolo zistenie, že v konaní pristúpil k odporcovi vedľajší účastník, ktorým je združenie na ochranu spotrebiteľov a zrejme vedomosť navrhovateľa o premlčaní uplatneného nároku. Odvolací súd nesúhlasí s názorom navrhovateľa, že úspech vedľajším účastníkom podporovaného účastníka a vznik tohto účastníka na náhradu trov konania neznamená automaticky vznik nároku na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi z dôvodu, že jeho postavenie sa rozhodnutím vo veci samej nemení, keď sa mu neprisudzuje nárok, ani nemôže byť spoločne s odporcom zaviazaný na plnenie. Vedľajší účastník má podľa § 93 ods. 4 O. s. p. rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Znamená to, že mu môže byť za splnenia zákonom stanovených podmienok priznaná náhrada trov konania a taktiež mu môže byť uložená povinnosť zaplatiť protistrane trovy konania a vznik práva na náhradu trov konania alebo povinnosti nahradiť trovy konania je závislá vždy od úspechu toho účastníka, na strane ktorého vystupuje.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené. V ods. 2 § 146 O. s. p. ustanovuje, že ak niektorí z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Okresný súd vo svojom uznesení konštatoval, že odporcovi by vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvej vety O. s. p., ale náhradu trov konania mu nepriznal len z dôvodu, že návrh na ich prisúdenie podľa § 151 ods. 1 O. s. p. priznaný nebol. Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi neaplikoval prvostupňový súd iné zákonné ustanovenie, iba mu náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že ich nepovažoval za účelne vynaložené. V dôvodoch rozhodnutia citoval okresný súd z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. 04. 2012 sp. zn. 17Co/91/2012, v ktorom krajský súd vyslovil, že: „Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa“.

Odvolací súd naďalej zotrváva na názore, že tak, ako u účastníkov hlavných, aj u vedľajšieho účastníka musí súd vždy skúmať, či trovy, ktoré si uplatňuje boli účelne vynaložené. Odkaz okresného súdu na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012 pri posudzovaní účelnosti vynaložených trov vedľajším účastníkom nie je príliehavý. Vo veci 17Co/91/2012 skutočne nebol dôvod na vstup vedľajšieho účastníka, ktorým bolo združenie na ochranu spotrebiteľov do konania. V konaní 17Co/91/2012 odporkyňa právo na náhradu trov konania nevzniklo, keďže dôvodom späťvzatia návrhu navrhovateľom bolo práve správanie sa odporkyne, ktorá v priebehu konania zaplatila pohľadávku uplatňovanú v súdnom konaní, vrátane jej príslušenstva a trov konania a keďže odporkyňa v tom konaní prejavila vôľu zaplatiť navrhovateľovi uplatnené nároky, nemienila sa brániť proti žalobe, vstup vedľajšieho účastníka, ani vynaložené trovy na (nechcenú) ochranu práv odporkyne nemohli byť považované za účelne vynaložené. V súdnej veci to však neplatí. Odporca zostal v konaní nečinný aj po doručení návrhu na začatie konania a výzve súdu na vyjadrenie k veci. Odporca sám svoje práva nebránil, ale ani námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka na jeho strane nevzniesol. Je možné dať za pravdu vedľajšiemu účastníkovi, že už len jeho vstup do konania odradil navrhovateľa od uplatňovania si premlčaného nároku. Jeho vstup do konania bol pre odporcu prospešný a vzhľadom na vznik práva na náhradu trov konania odporcovi podľa § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p. vzniklo právo na náhradu trov konania i vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajšiemu účastníkovi nevznikli iné trovy, než trovy právneho zastúpenia a ak má vedľajší účastník ústavné právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorého v konaní zastupoval advokát nie je možné považovať za rozporné s dobrými mravmi v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka. Názor odvolacieho súdu, že úspech alebo neúspech odporcu determinuje vznik nároku vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania alebo povinnosti nahradiť trovy konania je v súlade s nespočetným množstvom rozhodnutí súdov Slovenskej republiky aj Najvyššieho súdu SR, napr. sp. zn. 2Cdo 336/2012, kde najvyšší súd síce úspešnému odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal nepriznal, ale len z dôvodu, že návrh na ich priznanie nepodali a žiadne trovy dovolacieho konania im nevznikli alebo rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 65/2008, kde najvyšší súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane

odporcov náhradu trov dovolacieho konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia podľa § 142 ods. 1 O. s. p., či uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 135/2013, ktorým dovolací súd uložil Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania s odkazom na § 142 ods. 1 O. s. p.

Za účelne vynaložené trovy vedľajším účastníkom považoval odvolací súd odmenu jeho právneho zástupcu za jeden úkon právnej služby príprava a prevzatie zastúpenia vo veci, pretože je zrejmé z obsahu vyjadrenia vedľajšieho účastníka, že sa v tejto konkrétnej veci pripravil na kvalifikované právne zastúpenie. Vedľajší účastník si skutočne vo vyjadrení z 25. 10. 2013 účtuje úkon právnej služby za podaný odpor, ale je zrejmé, že ide len o písaciu chybu, pretože dňom 25. 10. 2013 nebol podaný odpor proti platobnému rozkazu, ale vyjadrenie vedľajšieho účastníka vo veci. Za tento úkon právnej služby odvolací súd trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi nepriznal z dôvodu, že tento úkon v konaní nebol potrebný. Okresný súd tým, že nevydal vo veci na návrh navrhovateľa platobný rozkaz prejavil svoj názor, že nepovažuje uplatnený nárok za nespochybniteľne vyplývajúci z tvrdení navrhovateľa a je výrazom ex offio kontroly neprijateľných zmluvných podmienok zo strany súdu v zmysle § 172 ods. 9 O. s. p. Okresný súd vyjadrenie od vedľajšieho účastníka ani neočakával, čo je zrejmé z úpravy na č. I. 33 spisu, kde na vyjadrenie k návrhu vyzýval iba odporcu a vedľajšiemu účastníkovi iba doručoval návrh bez výzvy na vyjadrenie. Za jeden úkon právnej služby príprava a prevzatie zastúpenia (na základe všeobecnej plnej moci z 01. 03. 2013) patrí advokátovi vedľajšieho účastníka podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. odmena z hodnoty sporu 897,01 € podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky vo výške 51,45 € a paušálna náhrada nákladov podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky vo výške 7,81 €, spolu 59,26 €. Trovy prvostupňového konania v tejto výške je podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi navrhovateľ, ktorý späťvzatím návrhu zavinil zastavenie konania.

Zmyslom odvolania vedľajšieho účastníka proti výroku o trovách jeho konania bolo dosiahnuť priznanie náhrady trov konania. Odvolací súd tým, že uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, odvolaniu vedľajšieho účastníka vyhovel, z tohto dôvodu vzniklo vedľajšiemu účastníkovi podľa § 142 ods. 1 O. s. p. proti navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 13a ods. 2 písm. b) advokátskej tarify 25,72 € a k tomu paušálna náhrada nákladov podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 7,81 €, spolu 33,53 €.

Platobným miestom pre náhradu trov konania podľa § 149 ods. 1 O. s. p. je účet právneho zástupcu účastníka, ktorému sa náhrada prisudzuje.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.